

ໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດທີ 12 ພຶສຈິກາ 2017 (11- 12- 2017)

ໂຢຮັນ: ໃຈດຽວທີ່ສຸມໃສ່

ຖ້າທ່ານຈະກ່າວຄຳໂຄສະນາສິນຄ້າ, ມັນຄວນຈະເປັນອັນໃດ?

ພຣະຄຣິສ- ການຕັດສິນໃຈເລືອກທີ່ຈະສັນຮເສີນພຣະຄຣິສ, ບໍ່ແມ່ນຕົວເອງ..

ພຣະຄັມພິຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ມີຫລາຍສິ່ງທີ່ເປັນໜ້າສົນໃຈກ່ຽວກັບເດືອນ. ຕົວຢ່າງ, ເດືອນຢູ່ຫ່າງຈາກຕາເວັນປະມານ 245, 000 ໄມ, ແລະ ມັນແລ່ນຜ່ານຈັກກະວານ 2, 300 ໄມຕໍ່ຊົ່ວໂມງ. ເດືອນຍັງປົກຄຸມດ້ວຍຫລຸມຫລາຍພັນຫລຸມ, ຫລຸມທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດມີເສັ້ນຜ່າສູນກາງເຖິງ 181 ໄມ ແລະເລິກປະມານ 8 ໄມ.

ຄວາມຈິງສິ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈໃນເດືອນແມ່ນມັນບໍ່ມີແສງສະຫວ່າງໃນຕົວມັນເອງ. ແມ່ນແລ້ວ, ມັນສ່ອງແສງສະຫວ່າງຮຸ່ງທີ່ສຸດໃນທ້ອງຟ້າເວລາກາງຄືນ, ແລະທ່ານຍັງສາມາດແນມເຫັນທາງຢ່າງຂອງທ່ານໃນຍາມຄຳຄືນດ້ວຍ "ແສງສະຫວ່າງ" ຂອງເດືອນ, ແຕ່ "ແສງສະຫວ່າງ" ນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກເດືອນ. ແສງສະຫວ່າງທີ່ພວກເຮົາເຫັນນັ້ນແມ່ນມາຈາກຕາເວັນ

ຖ້າວ່າວ່າເດືອນປາກົດໃຫ້ເຫັນແສງອັນຮຸ່ງຈ້າງນັ້ນ, ຕາເວັນຈຶ່ງຕ້ອງສົ່ງແສງຮຸ່ງກວ່າເດືອນນັ້ນອີກ. ແທ້ຈິງ, ເມື່ອເບິ່ງເດືອນແລ້ວເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເກີດຄວາມອັດສະຈັນໃຈໃນຕາວັນ. ເດືອນໄດ້ຊີ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງຕາເວັນ.

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍສະທ້ອນແສງສະຫວ່າງອັນແທ້ຈິງໃຫ້ແກ່ໂລກ. ຈະຕ້ອງມີຈຸດສຸມຈາກໃຈດຽວເພື່ອສະທ້ອນພຣະເຢຊູຄຣິດໃນທຸກໆ ສິ່ງ ແລະຍົກພຣະອົງສູງຂຶ້ນ ບໍ່ແມ່ນຍົກຕົວເອງເອງ.

ພຣະຄັມພິກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ສຶກສາພຣະຄັມພິ

1. ໂຢຮັນ 1: 26-30

²⁶ໂຢຮັນໄດ້ຕອບເຂົາວ່າ, “ຝ່າຍເຮົານີ້ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ ແຕ່ມີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຢືນຢູ່ຖ້າມກາງພວກທ່ານ ຊຶ່ງພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກ. ²⁷ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ມາພາຍຫລັງເຮົາ ເຖິງແມ່ນແຕ່ສາຍຮັດເກີບຂອງທ່ານ ເຮົາກໍບໍ່ສົມຄວນຈະແກ້.” ²⁸ເຫດການເຫລົ່ານີ້ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນທີ່ບ້ານເບັດທານີ ຟາກແມ່ນ້ຳຢໍແດນທາງທິດຕາເວັນອອກ ເປັນບ່ອນທີ່ໂຢຮັນກຳລັງໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາຢູ່. ²⁹ລ່ວງໄປວັນໜຶ່ງໂຢຮັນໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດມາຫາ ທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮັບເອົາຄວາມຜິດບາບຂອງມະນຸສໂລກໄປເສັຍ. ³⁰ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ເຮົາກ່າວວ່າຈະມີຜູ້ໜຶ່ງມາພາຍຫລັງເຮົາ, ຈະອອກກ່ອນໜ້າເຮົາເພາະວ່າທ່ານເປັນຢູ່ກ່ອນເຮົາ.

ຄົນຜູ້ທີ່ຊື່ວ່າໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕເປັນຄົນທີ່ມະຫັສຈັນແທ້ຈິງ. ການກຳເນີດຂອງເພິ່ນໄດ້ທຳນວາຍໂດຍເທວະດາຕົນໜຶ່ງທີ່ບອກວ່າໂຢຮັນຈະເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຕັ້ງແຕ່ອອກຈາກທ້ອງແມ່ມາ, ທຸກຄົນ ໃນທຸກທີ່ທຸກບ່ອນ

ຈະ ມີຄວາມຊື່ນຍິນດີໃນການເກີດຂອງເພິ່ນ, ແລະເພິ່ນຈະເປັນຜູ້ນຳຄົນທັງຫຼາຍໃຫ້ເຫັນຄວາມຍິ່ງໃຫ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. (ລູກາ 1: 5- 17).

ດັ່ງນັ້ນເລື່ອງຂອງໂຢຮັນຈຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງໃນການກັບໃຈ. ເພິ່ນເຂົ້າໄປອາສັຍຢູ່ໃນປ່າເປັນຄົນທີ່ນຸ່ງເຄື່ອງແຕກຕ່າງຈາກຄົນອື່ນແລະກິນອາຫານແຕກຕ່າງຈາກຄົນອື່ນ. (ມັດທາຍ 3: 1- 4 .) ເພິ່ນຍັງຊີ້ໃຫ້ຄົນທັງຫຼາຍເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນໂດຍໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ຮຸນແຮງ, ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນພວກຍິວຟາຣີຊາຍວ່າອ້າຍຊາດູຮ້າຍ(ຂໍ້ 7) ແລະໄດ້ເວົ້າເປີດໂປງອຳນາດການປົກຄອງຂອງໂຣມ. ໃນທີ່ສຸດ, ຕົວເພິ່ນເອງໄດ້ຖືກຈັບຂັງໄວ້ໃນຄຸກແລະທ້າຍສຸດກໍຖືກປະທານຊີວິດ. (ມັດທາຍ 14: 3- 10.)

ຈາກຈຸດຍືນທາງໂລກ, ພວກເຮົາເບິ່ງໄປທີ່ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕແລະເຫັນອັນໃດທີ່ເປັນໄປໄດ້ໃນຊີວິດໃຜຜູ້ນຶ່ງ ຜູ້ທີ່ສົມຄວນກັບຄວາມຍິ່ງໃຫ່ງນີ້, ແຕ່ຜ່ານຂະບວນການທັງໝົດນີ້ ພວກເຮົາອາດຈະເຫັນໂຢຮັນເປັນເໝືອນບາງຄົນຜູ້ທີ່ນຶກຂຶ້ນໄດ້ວ່ານັ້ນເປັນຄວາມຈິງທີ່ສຳຄັນ, ຄວາມຈິງທີ່ຍິ່ງໃຫ່ງທີ່ພົບເຫັນ ເມື່ອສາຍຕາເຮົາພາດໄປຈາກຈຸດສຳຄັນແລະຄວາມລອດພື້ນຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ໝົດທັງຊີວິດຂອງໂຢຮັນທີ່ກະທຳຢູ່ນັ້ນສາມາດສລຸບໃຈຄວາມໄດ້ໃນໂຢຮັນ 1: 29 "ເບິ່ງແມ, ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ,"

ແທ້ຈິງ, ທັງໝົດຂອງການປະຕິເສດ ການຍົກຍ້ອງສັນລະເສີນ ແລະການເດີນລ້ອນເລື່ຢູ່ໃນປ່າບໍ່ແມ່ນການປະຕິເສດການດຳເນີນຊີວິດແບບມີຄວາມໝາຍຂອງໂຢຮັນ. ຄົນອື່ນໄດ້ປະຕິເສດການດຳເນີນຊີວິດຢ່າງມີຄຸນຄ່າອັນສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງໂຢຮັນ. ໂຢຮັນອາດຈະສະແດງຄວາມໂກດຮ້າຍຢ່າງເປົ່າປໂຍດໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນ ຖ້າເພິ່ນໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມໃນສິ່ງອື່ນ ນອກຈາກພຣະອົງຜູ້ຊົງມີຄຸນຄ່າຊົ່ວນິຣັນດອນຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ລູກແກະຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາອາດເຮັດໄດ້ດີຖ້າຮຽນຈາກໂຢຮັນ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະກຳນົດຕາຕະລາງເວລາແລະຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຮົາໃສ່ກັບສິ່ງຂອງທີ່ບໍ່ເກີດປໂຍດແກ່ພວກເຮົາ. ຖ້ານາມຊື່ແລະຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດບໍ່ເປັນປັດຈັຍແຮງຜັກດັນ ການຮຽນ, ການທຳງານ, ຄອບຄົວ, ຄວາມສັມພັນ, ແລະທຸກໆສິ່ງໃນຊີວິດຂອງເຮົາຈະບໍ່ແຕກຕ່າງ ວ່າເຮົາຈະໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍປານໃດກັບມັນ, ຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ສຸດກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ສຳຄັນ. ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຊູໃຈບໍ່ວ່າຈະເປັນການສນັບສນຸນອັນໃດຈາກພຣະເຈົ້າ ກໍເປັນຄຸນຄ່າທີ່ບໍ່ປຸງແປງ ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາມີຄວາມແນ່ໃຈວ່າຊີວິດຂອງເຮົາຈະບໍ່ສູນຄ່າຮາຄາໄປ.

2. ໂຢຮັນ 1:31-34

31 ເຮົາເອງກໍບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກທ່ານ ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ທ່ານເປັນທີ່ປາກົດແຈ້ງແກ່ພວກອິສຣາເອນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນນ້ຳ. *32* ແລະໂຢຮັນກ່າວເປັນພະຍານວ່າ, "ເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະວິນຍານເໝືອນດັ່ງນີກເຂົາສະເດັດລົງມາຈາກພ້າສວັນ ແລະຊົງສະຖິດຢູ່ເທິງທ່ານ. *33* ເຮົາເອງບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກທ່ານ ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳນັ້ນ ໄດ້ຊົງກ່າວກັບເຮົາວ່າ, ເຈົ້າຈະເຫັນພຣະວິນຍານລົງມາສະຖິດຢູ່ເທິງຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັນຜູ້ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຣິສຸດ. *34* ແລະເຮົາໄດ້ເຫັນແລ້ວຈຶ່ງເປັນພະຍານວ່າ ທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ."

ໃນຂໍ້ 31 ເບິ່ງຄືວ່າສັບສົນເລັກນ້ອຍ, ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າໂຢຮັນແລະພຣະເຢຊູມີຄວາມກ່ຽວພັນກັນແລະຮູ້ຈັກກັນຕັ້ງແຕ່ພວກເພິ່ນເກີດມາ. ຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດ, ໂຢຮັນຄວນຈະເວົ້າວ່າທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູບໍ່? ມັນເປັນເຫດຜົນດຽວກັນທີ່ພວກເຮົາທັງໝົດສາມາດເວົ້າວ່າພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ພຣະເຢຊູ. ມັນເປັນເວລາທີ່ພວກເຮົາອາດຈະຮູ້ຄວາມຈິງ ແລະເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອໃນເລື່ອງຄວາມເປັນຈິງຂອງພຣະອົງແລະຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະອົງວ່າເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ໃນບາງກໍລະນີພວກເຮົາພົບກັບພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພື້ນຂອງພວກເຮົາ. ນີ້

ເປັນຊົ່ວອິດໃຈດຽວເມື່ອເຮືອງທັງໝົດແລະຄວາມຈິງກັບກາຍມາເປັນພຣະເຈົ້າແທ້ຈິງ. ນີ້ເປັນຊົ່ວອິດໃຈດຽວເມື່ອພວກເຮົາເລີ່ມຕົ້ນເຫັນພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ.

ແນ່ນອນໂຢຮັນມີສາຍຕາທີ່ເບິ່ງເຫັນໄກ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າແທ້ຈິງ ໃນການໃຫ້ບັບຕິສະມາຂອງພຣະອົງ. ໂຢຮັນເຫັນຈາກຄວາມສຳພັນສ່ວນຕົວຂອງເພິ່ນເອງ, ອີກອັນນຶ່ງເພິ່ນຄິດວ່າເພິ່ນຮູ້ພຣະເຢຊູມາແຕ່ດົນນານ. ຫລາຍກວ່າການມີຄວາມສັມພັນ. ພຣະອົງເປັນພຣະເມສີອາ. ເປັນພະຍານຂອງພຣະຄຣິດ, ໃນການໃຫ້ຄຳພະຍານຂອງພວກເຮົາຈະມີການອະທິບາຍທີ່ແຕກຕ່າງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາມີການວິເຄາະບາງພາກສ່ວນທີ່ເປັນຫຼັກຖານຍືນຍັນໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດໃຊ້ໄດ້ໃນເມື່ອພວກເຮົາມຸ້ງໜ້າໄປຫາພຣະເຢຊູ:

- **ພວກເຮົາເປັນຜູ້ໃດ,** ບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຮົາເຂົ້າມາໃນໂລກເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ. ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຢຊູຄຣິດ ພວກເຮົາໄດ້ຕ້າຍຢູ່ໃນຄວາມບາບ ບໍ່ມີຄວາມຫວັງ. ພວກເຮົາເປັນຄົນຄວນຖືກພຣະພິໂຣດຂອງພຣະເຈົ້າ. (ເອເຟໂຊ 2: 1-12.) ດ້ວຍຄວາມຈິດຈຳ ແລະການເປັນພະຍານຕໍ່ການດຳເນີນຊີວິດຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການເປັນພະຍານທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳເພື່ອເຮົາ.
- **ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ໃດ.** ພຣະເຢຊູເປັນບຸກຄົນສຳຄັນໃນຄຳພະຍານຂອງພວກເຮົາ; ພວກເຮົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການເປັນພະຍານ ບໍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບຕົວເຮົາເອງ ແຕ່ກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ເມື່ອພວກເຮົາເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ໃດ. ພວກເຮົາຈຳຕ້ອງມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການເປັນພະຍານໃນຂ່າວປະເສີດ. ພວກເຮົາຕ້ອງຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງການຕາຍແລະຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ. ພວກເຮົາຕ້ອງສັດຊື່ຕໍ່ການອະທິບາຍເຖິງຜົນສະທ້ອນຂອງຄວາມບາບ. ແລະການຕາຍຂອງພຣະເຢຊູພຽງຜູ້ດຽວທີ່ເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍທີ່ສະແດງຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະເຈົ້າແລະນຳເຮົາເຂົ້າໄປໃນຄອບຄົວຂອງພຣະອົງ.
- **ເຮົາແມ່ນໃຜ.** ພວກເຮົາສາມາດທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການເປັນພະຍານວ່າເຮົາເປັນຜູ້ໃດ. ຖ້າພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດແທ້, ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະມີການຈະເລີນເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການເຊື່ອຟັງຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູ. ແທ້ຈິງ, ເປໂຕໄດ້ບອກພວກເຮົາໃຫ້ພວກເຮົາເລືອກທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດທີ່ດີໃນໂລກເຖິງແມ່ນວ່າມີຜູ້ກ່າວໂທດພວກເຮົາວ່າເຮັດຜິດ ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນການດີຂອງພວກເຮົາ ແລະຈະໃຫ້ການສັອສເສີນພຣະເຈົ້າ. (1 ເປໂຕ 2: 12.)

3. ໂຢຮັນ 3: 26-30

*26*ລູກສິດນັ້ນຈຶ່ງໄປຫາໂຢຮັນແລະເວົ້າວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ນຳອາຈານທີ່ຟາກແມ່ນັ້ນຳຍໍແດນພຸ້ນ ຄືຜູ້ທີ່ອາຈານເປັນພະຍານເຖິງນັ້ນ ເບິ່ງແມ່, ຜູ້ນັ້ນກຳລັງໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະຄົນທັງປວງກຳພາກັນໄປຫາເພິ່ນ.” *27*ໂຢຮັນຕອບວ່າ, “ມະນຸດຈະຮັບສິ່ງໃດບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ທີ່ຊົງໂຜດປະທານຈາກສວັນໃຫ້ເຂົາ. *28*ທ່ານທັງຫລາຍກໍເປັນພະຍານຝ່າຍເຮົາວ່າເຮົາໄດ້ກ່າວແລ້ວວ່າ ‘ເຮົາບໍ່ເປັນພຣະຄຣິດແຕ່ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ມາກ່ອນໜ້າພຣະອົງ.’ *29*ຜູ້ທີ່ມີເຈົ້າສາວກໍແມ່ນເຈົ້າບ່າວນັ້ນແຫລະ ແຕ່ສະຫາຍຂອງເຈົ້າບ່າວທີ່ຍືນຟັງເຈົ້າບ່າວຢູ່ ກໍມີຄວາມຍິນດີຫລາຍເພາະໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າບ່າວນັ້ນຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ຄວາມຍິນດີຂອງເຮົາກໍຄົບຖ້ວນແລ້ວ. *30*ພຣະອົງນັ້ນຕ້ອງຊົງໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແຕ່ເຮົາຈະຕ້ອງນ້ອຍລົງ.”

ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນສຳລັບພວກເຮົາທີ່ຈະຈິດຈຳວ່າໂຢຮັນຍັງມີຜູ້ຕິດຕາມ. ຜູ້ຕິດຕາມຫຼາຍຄົນ. ທ່ານເປັນຄູສອນທີ່ມີຄວາມນິຍົມ, ເປັນກະບອກສຽງແລະເປັນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມກ້າຫານ ແລະເປັນບຸກຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງ. ໂຢຮັນຮູ້ຈັກຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດຂອງເພິ່ນຄົນຳພາຄົນທັງຫຼາຍໃຫ້ໄປຫາລູກແກະຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ນຳເອົາຄວາມບາບໄປຈາກໂລກ. ຕອນທີ່ພຣະເຢຊູເລີ່ມຮາຊກິດຂອງພຣະອົງ ຕອນນຶ່ງຕໍ່ຜູ້ທີ່ໂຢຮັນໄດ້ຊີ້ໄປທີ່ການຮັບໃຊ້ຢ່າງເຕັມປຽມໃນຮາຊກິດຂອງພຣະອົງໃນໂລກ ໜ້າທີ່ການງານຂອງໂຢຮັນເບິ່ງຄືວ່າລົດລົງເທື່ອລະເລັກລະນ້ອຍ. ແລະໂຢຮັນເຫັນພ້ອມກັບສິ່ງນັ້ນ.

ອີກດ້ານນຶ່ງ, ຜູ້ຕິດຕາມຂອງໂຢຮັນ, ບໍ່ເຫັນພ້ອມດ້ວຍກັບສິ່ງນັ້ນ. ພວກເຂົາກັບເປັນກັງວົນເມື່ອເຫັນຄວາມນິຍົມ ຊົມຊອບຂອງພຣະເຢຊູເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ເພາະວ່າການເປັນທີ່ນິຍົມຊົມຊອບຂອງພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ໂຢຮັນເສັງຄວາມຮັບ ຜິດຊອບບາງສິ່ງຂອງຕົວທ່ານເອງ. ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງໂຢຮັນ? “ການດີ!” ໂຢຮັນບໍ່ໄດ້ສ້າງຊື່ສຽງ ເພື່ອຕົວເອງ, ຍົກລະດັບ, ແລະກັບມາເຮັດຂຶ້ນໃໝ່ເພື່ອເຫດຜົນອັນດຽວເທົ່ານັ້ນ: ທ່ານຮູ້ວ່າມີພຽງທາງດຽວທີ່ຈະສ້າງ ບາງສິ່ງໃຫ້ຄົງຢູ່ຊົ່ວນິດນິຮັນ ແມ່ນນຳພາຄົນທັງຫຼາຍໃຫ້ມຸ້ງໜ້າໄປທີ່ອົງພຣະເຢຊູ.

ມັນເປັນການງ່າຍທີ່ຈະເວົ້າຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະເຮັດ. ພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດໃນໂລກທີ່ກ້າວໜ້າຂອງສັງຄົມ. ພວກ ເຮົາສັດທາບັນດາຍິງແລະຊາຍທີ່ສ້າງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ. ພວກເຮົາເປັນຜູ້ຕັດສິນຄຸນຄ່າຕົວເອງຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຈຳ ນວນຂອງ “ຄວາມຊອບ” ພວກເຮົາມັກມີຜູ້ຕິດຕາມສຽງຮຽກຮ້ອງເວົ້າປີ້ນໄປປີ້ນມາຂອງເຮົາຫຼາຍປານໃດ. ພວກເຮົາ ມີຫຼາຍວິທີການນຳໃຊ້ເພື່ອເອົາຊະນະ. ທັງໝົດແມ່ນໃຊ້ເພື່ອສ້າງຄວາມສົນໃຈໃຫ້ກັບຕົວເອງ. ການຕິດຕາມພຣະ ຄຣິດມີຄວາມໝາຍວ່າສວມກອດເອົາການເປີດເຜີຍການປະຕິເສດຕົວເອງ. ມັນມີຄວາມໝາຍວ່າເລືອກທີ່ຈະບໍ່ປຶ້ມປິ ຕິຍົມດີໃນການຕັດສິນໃຈຂອງຕົວເອງແລະດຳເນີນຊີວິດໂດຍຍອມຈຳນົນຕໍ່ການເຊື່ອຟັງພຣະເຢຊູ. ມັນຍັງມີຄວາມ ໝາຍວ່າພວກເຮົາເລືອກທີ່ຈະຍົກສູງພຣະອົງ ແທນທີ່ຈະຍົກຕົວເອງຂຶ້ນ.

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທ່ານຈະເລືອກທີ່ຈະຍົກຍ້ອງສັຣເສີນພຣະຄຣິດຢ່າງໃດໃນອາທິດນີ້? ແທນທີ່ຈະຍົກຍ້ອງຕົວທ່ານເອງ ຈົ່ງພິຈາຣະນາ ເບິ່ງຄຳແນະນຳນີ້.

- ❖ **ທ່ອງຈຳໂຢຮັນ 3:30.** “ພຣະອົງນັ້ນຕ້ອງໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແຕ່ເຮົາຈະຕ້ອງນ້ອຍລົງ .” ແລະຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງ ທ່ານຂັບເຄື່ອນໄປແລະປາກົດອອກມາເປັນການກະທຳ.
- ❖ **ທົບທວນເບິ່ງການດຳເນີນຊີວິດຂອງທ່ານເປັນການສ່ວນຕົວໃນແຕ່ລະເດືອນ.** ຈົ່ງສັນນະສູດໃຈເບິ່ງວ່າແມ່ນ ທັງໆຫຼືຜູ້ໃດທີ່ຊີວິດຂອງທ່ານມຸ້ງກົງໄປໃສ່. ຈົ່ງພິຈາຣະນາເບິ່ງຂັ້ນຕອນທີ່ທ່ານຕ້ອງການຈັດເປັນລາຍລະ ອງດ ເພື່ອແທນຄວາມສົນໃຈໃນຊີວິດທີ່ດີໃນພຣະເຢຊູ.
- ❖ **ຂຽນຄຳພະຍານຂອງທ່ານໃຊ້ສາມຈຸດມຸ້ງໝາຍໃນຂໍ້ 2 ອະທິບາຍທາງເລືອກຂອງທ່ານ.** ອະທິບາຍເນື້ອງຂອງ ທ່ານໃນວິທີທີ່ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ປັກໃຈໃສ່ໃນພຣະເຢຊູ. ອະທິຖານເພື່ອໃຫ້ມີໂອກາດແບ່ງປັນຄຳພະຍານຂອງ ທ່ານກັບຄົນອື່ນໃນອາທິດນີ້.

ການດຳເນີນຊີວິດຂອງທ່ານຈະບົ່ງບອກບາງສິ່ງ. ການເລືອກຂອງທ່ານ, ສາຍສັມພັນຂອງທ່ານ, ແລະການປາກເວົ້າ ຂອງທ່ານກໍເປັນຮ່ອງຮອຍຊື່ນຳທາງທີ່ເດີນໄປ. ບໍ່ວ່າທ່ານຈະກະທຳການອັນໃດກໍຕາມ ຕ້ອງແນ່ໃຈວ່າທັງໝົດນັ້ນມຸ້ງ ເປົ້າໝາຍໄປທີ່ພຣະເຢຊູ.

ອຸປຸຸມໂດຍລາວຊາວເທີນບັບຕິດສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ VR.